

стільки відсотків українців збираються цього літа брати відпустку. 47% будуть відпочивати в Україні. Такі дані були отримані в результаті опитування зареєстрованих користувачів сайту hh.ua.

У Рівному в квартирі вибухнув самогонний апарат

Невідомий громадянин повідомив міліцію про те, що в одному з будинків у Рівному на вул. Дубенській із сьомого поверху вилетіли вікна. Цьому передувало щось схоже на вибух. Приблизно о цій же порі лікарі станції швидкої медичної допомоги госпіталізували з сильними опіками чоловіка за цією ж адресою. Інцидент трапився внаслідок вибуху самогонного апарата. Опіки лівої руки отримала й 53-річна мешканка квартири. Опитані сусіди повідомляють, що збутом самогону подружжя не займалось.

Навіть паркани могил розбирають на брухт

Днями до Луцького РВ УМВС України у Волинській області з заявою про крадіжку звернулася 52-річна мешканка району. Громадянка повідомила, що невідома особа викрала близько шести метрів металевого паркану... з могили її батьків. За скоєння злочину правоохоронці затримали 21-річного мешканця Луцького району. До наручи над могилою його підштовхнула жага до наживи, адже викрадений паркан зловмисник здав на скупку кольорових металів. За цим фактом порушено кримінальну справу.

Час пробудити громадянську активність

Навіщо Віктор Медведчук повертається у велику політику

«Своєю суспільно-політичною діяльністю я прагну домогтися того, щоб громадяни могли впливати на рішення влади з ключових питань життя країни», — пише у своїй статті для «АиФ» Віктор Медведчук, ініціатор громадського руху «Український вибір».

ПРАВО НА ВЛАДУ

Давайте подивимось правді в очі. Політика, яку українська влада систематично здійснює впродовж багатьох років, не виражає позиції звичайних громадян. Чимало питань (таких, наприклад, як зовнішньополітичне й зовнішньоекономічне позиціонування країни, зміна форми державного правління з парламентсько-президентської на президентську, боротьба з чиновницьким свавіллям і корупцією, купівля-продаж земель сільськогосподарського призначення, статус російської мови та багато інших) вирішують без урахування думки громадян. Навіть більше: як свідчать дані соціологічних досліджень, найчастіше — всупереч думці переважної частини українців.

Я не хочу повторення подій осені-зими 2004 р., бо вважаю їх не проявом усвідомленого прагнення до свободи й демократії, а наслідком боротьби за владу всередині політичної та фінансової еліти. Трагізм ситуації полягав у тому, що на той момент одна частина еліти, яка тоді перебувала в опозиції (по суті, вона була не «опозицією», а «фрондою»), задля приходу до влади використовувала зовнішню підтримку і вправно маніпулювала незадоволеністю суспільства існуючим станом справ.

У результаті влада в країні змінилася, а от стан справ, який викликав невдоволення людей, залишився колишнім і значно погіршився. Як наслідок — люди розчаровані і шукають реального виходу з ситуації, про що свідчить зростання підтримки радикалів, з одного боку, і готовність слідувати за популістськими політиками — з іншого.

Чергова зміна влади не змінить ситуацію на краще. Майбутні вибори до Верхо-

вної Ради України нічого не змінять. Не складно передбачити, що в результаті марних спроб змінити ситуацію на краще ми станемо свідками нового сплеску соціального невдоволення, до того ж не відомо, яких форм воно набуде. У будь-якому разі постраждає звичайний громадянин.

Саме тому я, якщо хочете, «граю» на випередження. Вони хочуть укотре використати народ у своїх політичних цілях і не тільки. Я хочу, щоб народ сам використовував своє законне право на владу. Міняти потрібно не осіб, які перебувають при владі, а саму систему влади або, точніше, систему взаємин влади та суспільства.

ОКУПАНТИ УОЛЛ-СТРІТ

Не секрет, що сьогодні в Україні суспільство й політичні еліти (а також бізнес-еліти, котрі фактично злилися з ними) живуть у паралельних світах, окремо один від одного. Але було б помилкою стверджувати, що це особливості тільки нашої, української, демократії. Або «недосконалої демократії». Ця ситуація характерна не тільки для багатьох так званих пострадянських країн, але в тій чи іншій формі притаманна для країн т. зв. розвинутої демократії. Еліта завжди прагне максимально обмежити вплив громадян на владу. Роль останніх фактично зводиться до того, щоб раз на кілька років кинути виборчий бюлетень в урну. Тож не дивно, що в багатьох країнах зростає громадське невдоволення таким станом справ.

Серед яскравих прикладів — рух «Окупуї Уолл-стріт». Його учасники виступають проти ситуації, що склалася, коли найважливіші фінансово-економічні питання, які безпосередньо стосуються кожного громадянина, вирішують еліти без участі самих громадян. А чинна система не дозволяє змінити ситуацію (буквально днями ми були свідками цього). Я маю на увазі вердикт американського суду (найнезалежнішого суду у світі!), згідно з котрим якийсь високопоставлений менеджер відстояв своє право отримати як річний бонус (винагороду за гарну роботу)

понад 20 мільйонів доларів. І це при тому, що в результаті його дій акціонери цього банку втратили більше мільярда доларів.

Політики, партії, інститути влади необхідні. Але вони — недостатні. Необхідно надати самим громадянам можливість безпосередньо впли-

вати на прийняття ключових державних рішень, рішень, які безпосередньо впливають на їхню долю.

НАЛАШТУВАТИСЯ НА

ЗМІНИ

Хоч якими ідеальними будуть політики, сьогодні система влади ніяк не мотивує їх діяти в інтересах «загального блага», а навпаки — стимулює домагатися винятково власних цілей, чинити лише відповідно до своїх інтересів. Якщо політик чи високопоставлений чиновник не діє в цих координатах, система його викидає як «профнепридатного». Тому ніщо не замінить громадянської участі, а вона можлива тільки за умови, коли будуть створені механізми, які дозволяють суспільству безпосередньо впливати на прийняття рішень влади з найбільш важливих питань. Одним із таких механізмів є, зокрема, референдум.

Я прекрасно усвідомлюю, що самі політики не зацікавлені в тому, аби створювати ці механізми, інакше закон про національний референдум уже багато років тому був би ухвалений у новій (відповідно до сучасної правової реальності) редакції.

Тому в рамках громадського руху «Український вибір» ми маємо намір чинити тиск на владу, щоб необхідні законодавчі зміни були прийняті. Мені здається, вкрай важливим завданням у рамках нашого руху створити можливості для вільної демонстрації волі людей. Владу необхідно змусити рахуватися з громадянами, їхніми думками та проблемами. При цьому форми і методи такого «примусу влади до демократії і законності» можуть бути найрізноманітнішими. Успіх прийде тільки тоді, коли влада побачить усю серйозність настроїв суспільства, яке хоче реальних змін. Я знаю одне: розвинене громадянське суспільство можливе тільки там, де серйозна громадянська активність. Наша мета проста і зрозуміла: пробудити цю активність і об'єднати українців у громадянське суспільство, яке ніколи не дозволить себе образити.

Ініціатор громадського руху
«Український вибір»
Віктор МЕДВЕДЧУК
«Аргументы и Факты»,
25 травня 2012 р.

«Український вибір» опублікував свій маніфест

Основні пропозиції документа — відновлення парламентсько-президентської форми правління і прийняття закону про референдум

На думку авторів маніфесту, одна з головних проблем у тому, що України до цього часу немає в списку держав, де поширене вільне волевиявлення громадян (референдуми). У нас стало нормою, що влада змінює Конституцію, переписуючи

Основний Закон під Президента. Плюс накопичилося чимало стратегічних питань, на які політики поки не знайшли чіткої відповіді: статус російської мови, європейська інтеграція, вступ до СОТ, Митний союз із Росією, Білоруссю та Казахстаном,

земельна реформа і т. д.

Тому «Український вибір» у своєму маніфесті пропонує розробити й ухвалити Закон «Про всеукраїнський і місцевий референдум за народною ініціативою», який би закріпив право кожного жителя безпосередньо впливати на вирішення ключових питань у державі. Представники організації посилаються на ст. 5 Конституції, в якій йдеться: «Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи влади та органи місцевого самоврядування».

Зокрема, на всеукраїнському референдумі, на думку представників «Українського вибору», потрібно вирішувати такі проблеми, як розпуск парламенту і відставка уряду. На

місцевих референдумах — ухвалення соціально-економічних питань, розпуск рад усіх рівнів, звільнення від займаної посади голів обласних і районних адміністрацій, міських, селищних і сільських голів.

У маніфесті рух також пропонує відновити парламентсько-президентську форму правління, за якої Верховна Рада формує уряд, контролює його роботу, призначає та звільняє з посад керівників правоохоронних органів. Серед інших пріоритетних завдань: турбота про здоров'я нації, гідні зарплати, створення нових робочих місць, високий рівень освіти, боротьба з корупцією, право на двомовність і друге громадянство.

Автори маніфесту впевнені, що прийняття Закону «Про всеукраїн-

ський і місцевий референдум» — питання часу. Поки ж громадський рух збирається впливати на владу за допомогою інших механізмів. «Ми будемо проводити круглі столи, дискусійні клуби з участю експертів, учених, журналістів, — обіцяють в «Українському виборі». — Здійснюватимемо громадські експертизи рішень органів влади й місцевого самоврядування, публікуватимемо інформаційно-аналітичні матеріали про їхню діяльність, факти проти-правних дій влади чиновників, організовуватимемо публічні заходи і протестні акції, які повинні змусити владу дотримуватися інтересів громадян та їхніх законних прав».

«Аргументы и Факты»,
25 травня, 2012 р.